
IVICA i
MARICA

Otac i majka, srca slomljena, povedoše jednom svoja dva djeteta voljena
u veliku, daleku šumu, gdje sunce rijetko zastane, da se djeca sama ishrane.
Znajući da ih siromašni roditelji vode u šumu, mali Ivica imao je na umu
da treba dobro put da upamte, da mogu lako svojoj kući da se vrate.

Napunio je zato džepove kamenčićima bijelim, krišom ih bacao putem cijelim.
Lutala su djeca tražeći put do kuće, odjednom vidješe nešto kroz šumsko pruće.
Uplaši se Ivica, prestravi se Marica, ali to je bila obična sovica.
Susreli su i druge životinje mnoge, pješačili su hrabro, al' zaboljеše ih noge.

Htjede Marica malo da se odmori, i taman da svoju želju bratu prozbori,
vidješe djeca nešto najljepše na svijetu, protrljaše oči, i pogled im daleko skoči.
Ivici i Marici dah odjednom stade, ugledaše kućicu svu od čokolade.
Bombonama divnim bjehu obložena vrata, mamili su nijemo sestricu i brata.

Taman su dječica počela da se slade, pojavi se vještica, pred njih stade.
Pozva ih u kuću i zaključa vrata, u želji da pojede Maricu i brata.
Ponovo se uplaši Ivica, ponovo se prestravi Marica, šta hoće ova zla vještica?
A vještica je već smislila lukav plan, dok je samo lupila dlanom o dlan.

Ali mala Marica lukava je bila, pa je hitro vješticu u peć ubacila.
Jeli su onda puno čokolada, bila je to neviđena dječja parada.
Toliko slatkiša ne pojedu ni najdeblja djeca, makar jela puna četiri mjeseca.
Nije se ostvarilo što je vještica htjela, sad su djeca bila slobodna, sita, vesela.

Požuriše kući da obraduju oca, noseći sa sobom kesu punu novca.
A za svoju dobru, uplakanu mamu, čokolade i bombone – prepunu maramu.
U njihovoj kući nije bilo gladi, mogao je svatko i da se osladi.
Živjeli su sretno, kao u svakoj priči, ponekada i priča životu sliči.

U ovoj seriji su objavljene sljedeće slikovnice:

USPAVANA LJEPOTICA
IVICA I MARICA
SNJEGULJICA I SEDAM PATULJAKA
CRVENKAPA
DRAGE ŽIVOTINJE
RAZGOVOR ŽIVOTINJA
DOMAĆE ŽIVOTINJE
ŽIVOTINJE ŠUMA I POLJA

NIŠRO „FORUM“
OOUR Izdavačka djelatnost
Novi Sad, 1981

Priredio: Rade Obrenović
Za izdavača: Kalman Feher, glavni i odgovorni urednik
Recenzent: Ištvan Bada
Urednik: Laslo Toman
Redaktor: Lazar Merković
Korektor: Marija Buranji
Tiraž: 4000
Štampa: „Forum“ Novi Sad, 1981.